

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δι 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ Λρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἱεροφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ἐκχυδρμικῶν δελεαρίων πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν Βόρers
Ἡ εἰρήνη συνωμολογήθη ἤδη καὶ τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονός διὰ τὴν Ἀγγλικὴν κυβερνήσιν διεσαλπίσθη ἀπανταχοῦ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Τράνσβαλλ καὶ ἐστοίχισεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν πολὺ εἰς χροῖμα καὶ εἰς ἀνδρας· ἐν ἀρχῇ ὑπετίθετο ὅτι εὐκόλως θὰ κατεβάλλετο ὁ μικρὸς πληθυσμὸς τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ μεθ' ὑπερηφανείας ὁ ἀρχιστράτηγος θὰ περιέφερε νικητρίαν τὴν σημαίαν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας. Οἱ ὑπολογισμοὶ ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς, αἱ δὲ χρησταὶ ἐλπίδες μετεβλήθησαν εἰς λύπην καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς ἀποθάρρυνσιν. Ἀντὶ ἀγγέλματος νικῶν καὶ θριαμβῶν ἤρχετο εἰς Λονδὶνον σπαρακτικὴ εἰδήσις καταστροφῆς ὁλοκλήρων σωμάτων στρατοῦ καὶ πένθος ἐθνικὸν ἡπλοῦτο καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν. Τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα οὐδέποτε ἄλλοτε ἠρίθμηναν τόσας ἀτυχίας, τόσας ἥττας, τόσας ταπεινώσεις. Ἡ μικρὰ ὁμάς τῶν Τρανσβαλικῶν, ὁ Κροῦγερ καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀπεφάσισαν μέχρις ἐνός νὰ ὑπερασπίσων τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος τῶν. Ἐπὶ τρία ἔτη ἀνέστιστοι, πεινῶντες, δευφῶντες, κακουχούμενοι περιφέρονται μετ' ὅπλων ἀνὰ χεῖρας, ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας διεκδικοῦντες πάντοτε μετὰ καρτερίας καὶ ἀνδρείας τὴν νίκην.

Τὰ ὅπλα τῶν Βόρers ἐστέφθησαν, ὁμολογουμένως, πλειστάκις διὰ τῆς νίκης. Ἀλλ' ἡ δύναμις τῶν ὁσμήρων ἐξέλειπεν καὶ συνήνεσαν ἐπὶ τέλους νὰ δεχθῶσι τὴν εἰρήνην καὶ ὑποταγῶσιν εἰς τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον τῆς Ἀγγλίας. Οὕτω καταπαύει ἀγὼν, ὅστις ἐπὶ ἔτη ἤδη ἀπερόφα ἄπασαν τὴν προσοχὴν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐξήντλει τοὺς οικονομικοὺς αὐτῆς πόρους· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ θὰ δυνηθῇ νὰ διέλθῃ τὰς ἐορτὰς τῆς στέφσεως του γαλήνως καὶ χαίρων ὅτι ἐπεράτωσε τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης. Τὴν χαρὰν ταύτην μυχίως συμμερίζεται καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ πᾶς ἐν γένει Ἕλλην· διότι εἶνε κατὰ δὴλον ὅπως ἡ Ἀγγλία συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, διὰ τὴν αὐξήσιν αὐτοῦ γενομένην διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν Ἰονίων νήσων καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐν γένει πολιτικὴν αὐτῆς συμπάθειαν καὶ ὑποστήρηξιν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Ἀγγλίας πλουτεῖ μέγας ἀριθμὸς ἑλλήνων, καὶ προάγει τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀπωτέρω, εἰς τὰς πρὸς τὸ Σουδάν ἀνεωχθείσας ὁδοὺς, τὴν πρωτοπορείαν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐξημερώσεως τοῦ τόπου, ἐν σχετικῶς μεγίστῃ μορᾷ, ἀποτελοῦσιν Ἕλληνες. Ἀλλὰ καὶ χιλιάδες τῶν Κυπρίων εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν. Αὐτῶν τὰς αἰτιάσεις τῆς διοικήσεως δὲν ἐξετάζομεν ἡμεῖς

ποσῶς· ἐξετάζομεν μόνον ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε τὸ μόνον Κράτος ὑπὸ τὸ ὁποῖον οἱ διάφοροι λαοὶ ἔχουσι πλήρη ἐλευθερίαν βουλήσεως, ἐνεργείας, ἐκφράσεως, θρησκείας καὶ ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων αὐτῶν. Δὲν ἀποπνίγονται αἰσθήματα, δὲν καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἀπόπνιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἰδεῶν. Ἡ σήμερον διακυρτωμένη καὶ μεμψιμοιρούσα Κύπρος εὐγνωμοσύνην πάλιν ὀφείλει τῇ Ἀγγλίᾳ, διότι ἀπέσπασεν αὐτὴν ἀπὸ ζυγὸν ἀφόρητον καὶ τυραννικὸν πολλῶν αἰῶνων ἐάν δὲ ἡμέραν τινα ἐκπληρωθῶσιν οἱ πόθοι τῶν Κυπρίων διὰ τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῆς ἀγγλικῆς χειρὸς θὰ λάβωσι τὸ ὕψιστον τοῦτο εὐεργέτημα. Κατὰ τὸν μακρὸν ἀγῶνα, ὃν ἡ Ἀγγλία διεξήγαγε κατὰ τοῦ Τράνσβαλλ, ὁμολογουμένως, ὁ Ἕλλην λαὸς, μνήμων τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγγλικῶν πράξεων, συνεμέρισθη τὴν χαρὰν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν νικῶν καὶ ἐπένθησεν ὁσάκις ἀνηγγέλλοντο καταστροφαί. Τὴν ἐπὶ τούτῳ λύπην του προσηκόντως τότε ἐξεδήλωσε. Καὶ νῦν, ἐπὶ τῇ ἀνατελούσῃ εἰς τὰς καρδίαις τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους χαρᾷ, χάρει καὶ πᾶσα ἑλληνικὴ καρδία· θαυμάζει δὲ ἐνταῦθα τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς πολιτικοὺς αὐτῆς ἀνδρας. Ὅσάκις ὁ φῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ φωνὴ αὕτη ἦτο πλήρης γενναίων αἰσθημάτων, ἦτο φωνὴ προερχομένη ἀπὸ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν ἀνδρείαν τῶν Βόρers. Δὲν ὕψυτο φωνὴ πρὸς ἀνατροπὴν κυβερνήσεως, ἀλλὰ πρὸς ἐκδήλωσιν συμπάθειας ὑπὲρ τοῦ μικροῦ καὶ ἀνδρείου λαοῦ. Ἡ κυβερνήσις ἔμεινε πάντοτε ἄθικτος, ἀφογος, ἐργαζομένη πῶς κρεῖττον νὰ διεξαγάγῃ τὸν ἀγῶνα.

Ὡ! ἐάν τοῦτο συνέβαινε παρ' ἡμῖν, πόσαι κυβερνήσεις θὰ ἀντρέποντο καὶ πόσα καταστήματα θὰ ὑφίσταντο λεηλασίαν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ καιρὸς — Ἡ κατάσταση ἐν γένει — Οἱ λησταί. — Πῶς κατεδιώκεται ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων. — Φαροπῶσι — Σύλληψις καὶ φόνος ληστῶν — Ἐν Πρωτοῖα καὶ Ζαγορίῳ. — Ἡ δέον γενέσθαι — Κεστορατὶ κ. — Διηγεροπία Ἰωαννίνων — Ἡ καμπάρα τοῦ Δολοῦ — Αἱ καταπίψεις ἐν Δελβίῳ.

Ὁ καιρὸς κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐξηκολούθησε βροχερός. Τὸ τοιοῦτον νῆχαρίστησεν ὑπερμέτρως τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι προβλέπουσιν ὡς ἐκ τούτου πλουσίαν τὴν κομιδὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο· ἔχουσι δικαίον ἐδῶ ἐφαρμόζεται πληρέστατα ἡ παροιμία· ὁ νηστικός κομμάτια βλέπει καὶ ὁ εὐπόλυτος τὰ παπούτσια.

Ἐγὼ ὅμως ὁσάκις τοὺς βλέπω νὰ χαίρωνται, νὰ τρίβουν τὰς χεῖρας ἐξ εὐχαριστήσεως, νὰ ἐπενίζουσιν μειδιῶντες πρὸς τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν ὁμολογῶ ὅτι δὲν δύναμαι νὰ συγκρατήσω τὰ γέλια μου, ἀλλὰ καὶ πικρὰ στενοχωρία καταλαμβάνει τὴν ψυχὴν μου, διότι βλέπω τοὺς συμπατριώτας μου τόσον ἡλιθίως νὰ αὐταπατῶνται, νὰ μὴ ἔχωσιν ἀκόμη ἐννοήσῃ τὴν θέσιν τῶν, συνάμα δὲ διότι ἀναλογίζομαι τὴν οἰκτρὰν αὐτῶν κατάστασιν· τί θὰ κερδίσωσιν αὐτοὶ ἐκ τῆς συγκομιδῆς; μόλις καὶ μετὰ βίας τὸ ἐν τρίτον αὐτῆς, τὰ δὲ λοιπὰ δύο τρίτα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀφέντην τοῦ χοργιοῦ, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὴν

κυβερνήσιν· αὐτοὶ θὰ ὑποστώσιν ὅλους τοὺς κόπους, θὰ δοκιμάσωσι τὴν νικητικὴν καὶ ἀφόρητον δύναμιν τοῦ καύσωνος, κατὰ τὸ θέρος λουόμενοι ἀφθόνως εἰς τοὺς ὀχληροὺς ἰδρώτας. Γυμνοὶ καὶ ξυπόλυτοι θὰ διατρέχωσι τὰς βροχὰς καὶ τὸ ψῦχος παλαιότες κατὰ τῆς δυστυχίας καὶ τῶν νόσων· μετ' ἀπείρους πικρίας θὰ οἰκονομήσωσι τὸν σπόρον, ὅταν δὲ θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά τοῦ θερισμοῦ θὰ παρουσιασθῇ ἀφ' ἐνός μὲν ὁ ἀφέντης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ κυβερνήσις καὶ θὰ ἀπλώσουν αὐτοὶ πρῶτον νὰ τραβήξουν τὸ καλλίτερον καὶ πλουσιώτερον μέρος τῆς συγκομιδῆς.

Ὁ ἀφέντης τοῦ χωριοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκη οὔτε κυβερνήσεως, οὔτε δικαστηρίων, οὔτε νόμων· κυβερνήσις καὶ δικαστήριον καὶ νόμος εἶνε αὐτὸς ὁ ἴδιος. Τῷ χρεωστεῖ κανεὶς χρήματα; σηκώνεται ἀμέσως καὶ διευθυνόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χρεοφειλέτου λαμβάνει ὅ,τι εὐρίσκει, ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων χρημάτων· καὶ οὕτω βλέπομεν νὰ πέρνῃ ὁλόκληρον ἵππον διὰ πεντήκοντα γρόσια ἢ εὐτραφέστατο κριάρι διὰ δέκα πέντε γρόσια. Ἐάν δὲν εὖρη ζῶα ἀφαιρῇ τὰ ὀλίγα σκεπάσματα, τὰ ὀλίγα ροῦχα καὶ ὅ,τι ἄλλο περιέχει ἡ πενιχρὰ καλύβη τοῦ χωρικοῦ.

Οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἰδιοκτῆται τῶν χωρίων ἐνοικιάζουσι πρὸς τοὺς κτηνοτρόφους καὶ χειμαδιά· ἡ τύχη τοῦ κτηνοτρόφου ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ γάλακτος· πωλεῖται εἰς καλὴν τιμὴν τὸ γάλα· ὁ κτηνοτρόφος κατορθοῖ νὰ ξεπληρώσῃ τὸν ἀφέντην καὶ νὰ οἰκονομήσῃ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων του· δὲν πωλεῖται εἰς καλὴν τιμὴν τὸ γάλα· ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ τὸν ἀφέντην· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γνωρίζει ὁ ἀφέντης καὶ τοῦ πέρνει ὅλα τὰ πρόβατα· ἔχομεν νωπὰ πολλὰ παραδείγματα ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὄντες τσελγκαῆδες, ἐξυπνήσαν μίαν πρωίαν πτωχότατοι, διότι ὁ ἀφέντης ἐστείλε τοὺς ἀνθρώπους του καὶ τοὺς πῆραν ὅ,τι εἶχον καὶ δὲν εἶχον, μάλιστα ἔχω ὑπ' ὄψιν γέροντά τινα, ὃν βλέπω συχνὰ τώρα νὰ μετέρχεται τὸν ἀγωγιάτην μετ' ἑνα γαϊδουράκι πρὸς ἐξοικονομήσιν τοῦ ἄρτου τῆς οἰκογενείας του, ὃν ἐγνώριζον μέγαν τσελέγκαν.

Ὡς πρὸ ὀλίγου ἀνέφερον, ὁ ἀφέντης δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ καταφεύγῃ εἰς δικαστήρια διὰ τοιαῦτα πράγματα· ἀλλὰ εὐκόλως ἐννοεῖται ὅτι καὶ εἰς δικαστήριον ἐάν κατέφευγε πάντοτε τὸ δίκαιον θὰ ἦτο ὑπὲρ αὐτοῦ· διότι εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Τουρκίας μόνον οἱ ἰσχυροὶ ἔχουσι πάντοτε δίκαιον, οἱ δὲ ἄδυνατοι εἶνε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀδείας τῶν ἰσχυρῶν· πολλὰκις δὲ εὐεθέτημεν εἰς θέσιν νὰ ἴδωμεν φυλακίζομένους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καὶ εἰς τυχοῦς ἀκόμη ἐφαίνετο ὅτι εἶχον δίκαιον, νὰ συμπαρασημαῶσι δὲ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰνεῶς τὰ νυχθὰ βουτηγμένοι εἰς τὴν ἀτιμίαν καὶ τὰ κακουρήματα· τὸ δίκαιον διαγίνεται ἀπαράλλακτα, ὅπως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κατῶν μετ' ὁμῶν τὴν διαφορὰν ὅτι τώρα δὲν δικάζουν κατῶδες, ἀλλὰ πολῖται· ὅπως τότε, οὕτω καὶ τώρα δὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν κανένα νόμον· ἀλλὰ δικάζουσι κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς καὶ κατὰ τὰ χρήματα, τὰ ὅποια παρ' ἐκάστου τῶν δικαζομένων ἤθελον λάβει· ἐννοεῖται ὅτι, καὶ νὰ ἤθελον νὰ δικάζουν κατὰ τὸν νόμον, θὰ τοῖς ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι οὐδεὶς γνωρίζει τὸν νόμον, καὶ διὰ νὰ ἐννοήσῃτε εὐχερῶς τοῦτο ἀναφέρω ἐν ἀπλῶν

λάσσοντα τὸν Γάτσον συνέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑποπτον καὶ ὠδήγησεν εἰς τὸ κρατητήριον· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τοῦ Γάτσου ὑπῆρχον εἰς χεῖρας τῶν ἀρχῶν ἐντάλματα συλλήψεως διὰ καταχρήσεις τοῦ μονοπωλείου συνελήφθη οὗτος καὶ ἐφυλακίσθη. Τοιοῦτοτρόπως οὐδεμία ὑπῆρξε δυνατόν νὰ γίνῃ συνεννόησις μεταξὺ τοῦ ληστοῦ καὶ τῶν γονέων τοῦ αἰχμαλωτισθέντος, διότι ὁ Γάτσος ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεως ἠρνήθη τὰ πάντα. Ἡ κυβέρνησις διέταξε τηλεγραφικῶς ἀπάσας τὰς μοιραρχίας τοῦ Κράτους ὅπως ἐπαγρυπνῶσι πρὸς σύλληψιν τοῦ Πανοπούλου. — Οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ παιδείας καὶ ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων περιήλθον προχθές, μετὰ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς διαφόρους ἀρχαιοτήτας Ἀθηνῶν, ἀπεφάσισαν δὲ νὰ κα εδωρισθῶν πᾶσαι αἱ παρὰ τὸ μνημεῖον Λυσικράτους (Φανάρι Διογένης) οἰκίαι ὡς ἐτοιμόρροποι· νὰ κατασκευασθῇ ἐκεῖ ὠρεῖον πάρκον καὶ νὰ ἐξωραίσθῃ ἐν γένει τὰ περὶ, νὰ καταδωρισθῶν ἐπίσης πολλὰ ἐτοιμόρροποι οἰκίαι κείμεναι παρὰ τὴν Παλαιάν Ἀγοράν. Ἐλάβον δὲ καὶ ἄλλα μέτρα διὰ τὴν Στοάν τῶν Γυγάντων καὶ ἄλλας ἀρχαιοτήτας.

— Ἐδημοσιεύθη εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος ἡ λογοδοσία τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός» διὰ τὸ ἔτος 1901. Εἰσῆχθησαν ἐν ὅλῳ ἀσθενεῖς 1313 ἐξ ὧν ὠρεῶν 959· ἐκ τῶν 469 ἐγχειρήσεων αἱ 126 ἦσαν λαπαροτομικαί, 40 κηλαι, 40 ἐπὶ οὐροποιητικῶν ὀργάνων, 32 ἐπὶ συριγγίων, 22 ἐπὶ μαστῶν αἱ λοιπαὶ διάφοραι. Ἐκ τῶν ἐγχειρισθέντων ἀπεβίωσαν ἐν ὅλῳ 32. — Εἰς τὸ ἐν Πειραιᾷ ἐργοστάσιον σκαπνοποικίας Σκαλοῦνου ἐγένετο ἐκρηξίς ἐξ ἧς ἐπαθεν εἰς ἐργάτης καὶ ἀνετινάχθη ἡ κεραμοσκεπὴς στέγη τοῦ διαμερίσματος.

— Εἰς τὰς 10 π. μ. τὴν Δευτέραν κατήλθεν εἰς τὸ Φάληρον ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, πλὴν τῆς Βασιλίσσης, ἥτις τὴν αὐτὴν ὥραν κατήλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐπεσκέφθη τὸ ρωσικὸν νοσοκομεῖον, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ Αὐτοῦ κ. Κουντουριώτου καὶ ὑπὸ τοὺς χαιρετιστικὰς κανονισμοὺς ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ψαρά». Ὁ Βασιλεὺς παρέμεινεν ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ πλέον τῆς ὥρας, ἐπισκεφθεὶς τὰ διάφορα ἐν αὐτῷ διαμερίσματα καὶ τοὺς κοιτῶνας. Ὁ Βασιλεὺς εὐχῆθεις εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ εἰς τὸ πλῆρωμα τὸ κατευόδιον, ἀπεβιβάσθη περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὴν 4 1/2 μ. μ. κατήλθεν εἰς τὸ Φάληρον ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Γ. Κόρπας καὶ ἐπισήμως ἐπιβιβάσθη ἐπὶ τῶν «Ψαρῶν» ἐπεθεώρησε τὸ σκάφος καὶ τὸ πλῆρωμα, ἔδωκε δὲ καὶ τὰς τελευταίας τυπικὰς διὰ τὸ ταξίδιον διαταγὰς. Τὰ «Ψα-

ρα» ἀπέπλευσαν ἐκ Φαλήρου περὶ τὴν 10ην μ. μ. κατευθυνόμενα εἰς Κἀδιζ τῆς Ἰσπανίας, ἐνθα θὰ ἀνθρακεύσῃ καὶ ὅθεν θὰ πλεύσῃ εἰς Πόρτσμουθ. Ὁ Βασιλεὺς, παρταχθέντων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πλῆρωματος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, εἶπε πρὸς αὐτούς: «Εἴμι βέβαιος, ὅτι ἐκεῖ ποῦ πηγαίνετε διὰ νάντιπροσωπεύσητε τὴν Ἑλλάδα, θὰ φανῇτε ἄξιοι τοῦ ἔθνους καὶ τῆς σημαίας του». Ὁ κυβερνήτης τῶν «Ψαρῶν» κ. Γκίνης προσεφώνησε τότε τὴν Α. Μ. ὡς ἐξῆς: Τὸ θωρηκτὸν «Ψαρά», ὑπερήφανον διὰ τὴν ἀποστολὴν, ἥτις ἔλαχεν αὐτῷ, εὐλαβῶς ὑποβάλλει τῇ ἡμετέρᾳ Μεγαλειότητι τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι οὐδὲν θέλει παραλείψει, ὅπως τιμῇ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν σημαίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι σὺν Θεῷ ἡ ὑπόσχεσις μας αὕτη θέλει ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπαληθεύσῃ, λαμβάνω τὴν ὑψηλὴν τιμὴν, Μεγαλειότητε, σὺν τῇ ἐκφράσει τῆς ἄρκας ἀφοσιώσεως καὶ τῶν εὐχριστιῶν ἡμῶν νὰ καταθέσω πρὸ τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος τὴν εὐχὴν, ὅπως ὁ Ὑψίστος σκεπῇ τὴν ἡμετέραν Μεγαλειότητα καὶ ἀπασαν τὴν Β. Οἰκογένειαν. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς. (Ζητωκραυγὴ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ

Νέος, μόλις 18 ἐτῶν, ἀπόφοιτος τοῦ ἐν Πάτραις γυμνασίου, ὁ υἱὸς τοῦ ἐκεῖ διατρίβοντος κ. Ἰωάννου Λέκκα, ἐπέσε θύμα θάφου καὶ ἀπροόπτου γεγονότος. Ἀστεϊζόμενος μεθ' ἐνὸς πλησιεστάτου συγγενοῦς του διὰ τινος περιστροφῆς, ἐπλήγη ὁ δυστυχὴς οὗτος νέος εἰς τὸν κρύτατον καὶ μετὰ δύο ὥρας ἀπέθανε· τὸ δυστύχημα εἶναι τόσῳ σοβαρὸν καὶ ἀπροόπτον, ὥστε καθίσταται εἰς ἡμᾶς ἀδύνατον, νὰ εὐρωμεν παρηγόρους λέξεις, διὰ τοὺς τόσον σκληρῶς δοκιμασθέντας ἀτυχεῖς γονεῖς του.

— Ἐτερον ἐπίσης τραγικὸν γεγονός ἐλαβε χώραν εἰς τὸ χωρίον Ἠλιάσι. Ἡ νύμφη τοῦ Νάκη—Γκιντέντε ἐπέσε θύμα δολοφονοῦ χειρός. Ἀγνωστοὶ διερχόμενοι τοῦ ἀγροῦ ἐνθα ἡ δυστυχὴς νέα εἰργάζετο, πυροβολήσαντες κατ' αὐτῆς, ἐπέτυχον κάτωθι τοῦ δεξιῦ μαστοῦ καὶ τὴν ἀφῆκαν ἄπνουν, ἀφαιρέσαντες δὲ τὰ χρυσὰ ἐνώτια ἀπῆλθον. Τοιαῦτα γεγονότα εἶναι πρωταφῆ διὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Χειμάρρας· εἶναι ὅμως ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλύσεως, τῆς ἐνεκείνης διαμάχης τῶν προκρίτων προκυψάσης καὶ τὴν ὁποίαν διαμάχην αἱ ἀρχαὶ ὑποθάλλουσιν ὑποῦλως διότι ἄνευ τῶν τοιούτων διαμαχῶν, δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες ἐκ τοιούτων γεγονότων καὶ μόνον προσπορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

ὁ Ἀλῆς δὲν ἦτο ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εὐκολὰ ἀπατώνται· ἀλλ' ἦτο πλέον γέρον, καὶ ἀκούων ὅτι αἱ περὶ αὐτοῦ ἀναφθεῖσαι φλόγες δὲν ἦσαν διὰ λογαριασμόν του, ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ ἀκρόασιν. Τῷ ἐπροτάθη ἡ συγγνώμη· τὸ ἐδέχθη, ἀλλ' ἐζήτησε νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας του φερμάνι βασιλικόν. Τὸ φερμάνι μετὰ κάμποσον χρόνον ἐφθασεν, ἀλλὰ θεωρεῖται ὅτι αὐτὸ ἦτο πλαστόν. Βεβαίως ὁ Ἀλῆς, ἀγράμματος ὢν, δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τοῦτο, οὔτε ἔμεινε παρ' αὐτῷ πλέον Τούρκος εἰδήμων. Ὅσοι ἦσαν παρ' αὐτῷ Ἕλληνες ἢ Τούρκοι, ἦσαν ὡς αὐτῶς ἀμαθεῖς περὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ Ἀλῆς λαβὼν τὸ φερμάνιον ἐγκατέλιπε τὸ φρούριον, εἰς ὃ εἰσῆλθον τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα. Τὸν Ἀλῆν μετέφερον πλοίαρion εἰς τὸ νησίον, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν δύο ὑπῆρται του, ὁ ρηθεὶς Δεσποτόπουλος καὶ ὁ Ἀχμετ, οἱ ὅποιοι ἐχρησίμευσαν αὐτῷ διὰ τὸ πλῆρωμα τοῦ σώματός του κατ' ἡμέραν, διότι ἡ καλλιὰ του εἶχε πτυγᾶς, καὶ ἐν δὲν ἐπλύνετο κατ' ἡμέραν, τρομερὰν δυσωδίαν ἐξέφερε, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Δεσποτοπούλου, καὶ σκόληκες ἀνεπτύσσοντο.

Τὸν Ἀλῆν ἐξελθόντα ἀπὸ τοῦ πλοίαριον ὑποβαστάζοντες οἱ εἰρημέγοι ὑπῆρται ἀνεβίβασαν εἰς τὴν κλίμακα τὴν φέρουσαν εἰς δωμάτιον τῆς

προσφέροντες ἅμα καὶ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Κυβερνήσιν των, καθ' ὅσον διὰ τοῦ ἐνσπειρουμένου καὶ ὑποθαλαμμένου μίσους τῶν προκρίτων, ἐξασφαλίζεται ἡ κατὰ τῶν ραγιαδῶν τυραννικὴ διοίκησις καὶ ἐξευτελίζεται ἡ ἐπαρχία.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ χάρις ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ Ἡπειρώτης κ. Σπυρ. Μ. Στόλος ἐν Εὐώτῃ μορφωθείς μηχανικὸς καὶ ἐν Ρωμουνίᾳ ἀποκατεστημένος ἀ-τῆλλεξε δακτύλον ἀραβῶνα μετὰ ἐκλεκτῆς ἀ-θίδος τῆς δεσποίνης Μαρίας Καραπάνου θυγατρὸς τοῦ ἐξ Ἀρτῆ βουλευτοῦ κ. Ἰω. Καραπάνου. Ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ τούτῳ γεγονότι ἀπευθύνοντες αὐτοῖς τὰ θεομὰ ἡμῶν συγχαρητήρια. Συγχαίρομεν δ' ὡσαύτως ἀπὸ καρδίας καὶ τὸν σεβαστὸν τοῦ γαμβροῦ πατέρα κ. Μιχ. Στόλον ἄριστον καὶ καλὸν πατριώτην. ὅς-τι πάντοτε μεοιμ ᾗ ὑτέρων συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος Σουδανῶν τοῦ Ζιγορίου καὶ νῦν οὐκ ὀλίγα θυσιάζει ὑπὲρ κοινωφελῶν ἐκεῖ ἰδυσμάτων. Προκαλῶν τὴν ἀ-ἀπὴν τῶν συμπατριωτῶν του καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν ὅπως ὁ Ὑψίστος χαρῇ αὐτῷ καὶ τοῖς τέκνοις του ὑγείαν, εὐημερίαν καὶ πᾶσιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γαράν.

— Ὁ ἐν κ.μ. πόλει ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι φίλος κ. Περικλῆς Χ. Πολυζῶης ἐκ Δ. Λιανῶν, ἀντὴλλεξε τὴν 12 Μαΐου, ἐν Μικρῷ χωρίῳ δακτύλιον ἀραβῶνα μετὰ ἐκλεκτῆς τῆς καρδίας του δεσποίνης Δικατερίνης Δ. Τζαμπετζῆ. Τούτο ἀναγγέλλοντες μετὰ χαρᾶς τοῖς πολυπαθεσι φίλοις καὶ γωφίμοις αὐτοῦ εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν σ-εψιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων. πόλεως ὁ διδάτωρ τῆς ιατρικῆς κ. Κυριακὸς Πουλήσης ἐκ Μετσόβου, ὅπου εἶχε μεταβῇ, ἵνα λάβῃ τὴν ἀδειαν τοῦ ἐκσεκεῖν εἰς τὴν Τουρκίαν τὸν ἱατρὸν εἶνε γωστὸν μετὰ πόσῃ αὐστηρητοῦ ἐξε-ἀζο-ται οἱ ἐν Κων. πόλει μεταβαίνοντες καὶ μετὰ πόσῃ δυσκολίᾳ κατορθοῦσι νὰ λαμβάνωσι τὴν ἀδειαν. Ὁ κ. Πουλήσης διὰ τὴν ἀρτίω-τάνα κατηγοριζόμενος εἰς τὴν ἐπιστήμην, συνεπεία αὐτῶν καὶ ἐπιμόνων, κόπων, δι' οὗ, ἔχει ἐπεγείρει τὸν θαυμασμόν καὶ θερμότητα ἀγαπῶν τῶν γωφισάντων αὐτόν, μετὰ πολλῆς εὐχρείας ἔλαβε ταύτην, διὰ τὸ ὅποιον συγχαίρομεν αὐτόν μετὰ τῆς ἐνδομύου ἐκείνη, χαρᾶς, ἡ αἰσθάνεται πᾶς τις πατριώτης, βλέπων ἀμυζόντα καὶ μεγαλυνόμενα περικαλλῆ ἄθλῳ τῆς πατρίδος του, ἔχομεν δὲ τὴν πεποίθησιν δι' εἰν ἀναφωντα συχνὰ τοιαῦτα ἄθλῳ πλὴν ταχέως θέλομεν αἰθνεθῇ ἀναδιόμενην καὶ πάλιν γλυκυτάτην τὴν ευωδίαν ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης. Ἐξ ἧς ὑπερλαμπρὸι θιμβοὶ καὶ συνεχεῖς ἐκπλήξεις ἐξήστραπτον καθ' ἡμέραν τὰς ἀκτίνας τοῦ γωστοῦ κότμου πρὸ ὀλίγων ἡ ἐτῶν. Ὁ κ. Πουλήσης ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κ. Πουλήσης φοιτητοῦ τῆς φαρμακευτικῆς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Μετσόβον. Σ Γ.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων. πόλεως μεταβαίνοντες εἰς Ἀγίους Σάρα-τα οἱ κ. κ. Καστάνης, Ἀθ. Ζήτης, ἀπόστολος Μεντζός.

— Ἀφίκετο ἀπὸ Ρ. μπάτες καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βέβα τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Γεώργιος Κλεισούρας.

Α. Χ. (ὁδ. Ραχοβί) Βουκοιρέστιον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ ἐμβολοθεῖσαν συνδρομήν. — Ἡρ. Κ. Βουκοιρέστιον καὶ Π. Π. Βέβα. Σὰς γράφομεν. — Δ. Πι. Βραῖλα καὶ 1 Π. (Δο. βεντιλέρ) Βουκοιρέστιον 1. Ζ. Γ. μαρτ. — Χ. Ζ. Βαρλάτ Ἐλφῆσαν εὐχαριστοῦμεν.

ΙΣΤΟΡΙΗΜΑΤΑ

(ἴδε συνέχεια εἰς τὸ προηγούμεν. φύλ.)

Ἐπειδὴ ἔχομεν ἀκόμη καιρὸν, ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς δι' Ἀρτὸν ἀναχωρήσεώς μας, καὶ ἀκόμη εἴμαι πλησίον τῆς πατρίδος μου, θὰ προσέλθω εἰς ἀναχρονισμούς, διηγούμενος τὰ τοῦ πρώτου τοῦ τυράννου Ἀλῆ, ὡς μοὶ τὰ διηγῆθη αὐτὸς ὁ μακαρίτης Ρίζος Δεσποτόπουλος κατὰ τὸ 1848 ἐν Λοιδωρικῷ, ὅπου διέτριβον εἰς ὑπηρεσίαν δημοσίαν, ἐξελέγχων τὸ ταμεῖον τὸ διεθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Δεσποτοπούλου.

Βεβαίως οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν παροῦσαν διατριβὴν μου θὰ ἐννοήσουν, ὅτι δὲν εἶναι ἱστορία κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, καὶ ὅτι τὰ πάντα γράφω καθ' ὅσον ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου· ἄλλοις δέδοται ἡ συγγραφὴ παρομοίας ἱστορίας.

Διηγοῦνται, καὶ πρέπει νὰ ἦναι ἀληθινόν, ὅτι οἱ μεγάλοι στρατιωτικαὶ δυνάμεις ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χουρσίτ, πασᾶ τοῦ Μωρέως, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκπολιολογήσου τὸν Ἀλῆν. Ὁ Χουρσίτ, βλέπων ὅτι αἱ γινόμεναι περὶ πολιορκητικὰς ἐργασίας εἰς οὐδὲν τὸν ὠφέλουν, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν μέσων τῆς διπλωματίας, ἐνδυνάμενος τὴν ἀλωπεκὴν. Βεβαίως

μοῆς ἀγίου Παντελεήμονος, ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ ὀργίου ἐπνίξε τὰς 18 γυναῖκας, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐξήπλωσαν εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ δωματίου ἐπὶ πολλῶν στρωμάτων καὶ προσκεφάλαιων. Μόλις ὁ Ἀλῆς ἐξήπλωθη, διέταξε πᾶσαν τὴν ἀμπάρωσιν τὴν θύραν. Ἀν καὶ γεροντικὰ τὰ ὄμματα του, κατὰ τὴν ἀνάγκην του, παρετήρησαν ὅτι οἱ περὶ βράχοι ἦσαν στολισμένοι ἀπὸ στρατιώτας. Καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ὑπῆρται του εἶχαν τὰ ὅπλα τῆς ζώνης καὶ ἱκανὰ πολεμοφόδια εἰς τὰς πυρετιθῆκας των.

Ὀλίγοι στιγμὰς ἐπέερασεν, καὶ ἡ θύρα ἐκρούετο, καὶ διαταγὰ ἐδόδοντο, ὅπως ἀνοίγῃ αὕτη, ἀλλ' ὁ Ἀλῆς δὲν δίδει ἀκούσιν. Ἀπὸ τὴν φωνὴν ἐνόησεν ὅτι δὲν ἦσαν οἱ ἀνθρωπῶν του, ἡ Βασιλικὴ δὴλ. ὁ Ἀθανάσιος Βάγιας καὶ ἄλλοι δολοφῶναι του, οὓς κατὰ τὴν ἐπιβίωσιν των δὲν ἠνώχλησαν οἱ βασιλικοὶ, πλησίον τοῦ Ἀλῆ γενομένης τῆς ἐπιβίωσεως, ἀλλ' ἀργιστὸς τοῦ πλοίαριον νὰ φθάσῃ ὡς παρὰ φορτωμένου.

Οἱ κτύποι εἰς τὴν θύραν ἀπαναλαμβάνοντα οἱ δὲ ὑπῆρται ἀπὸ τὰ παράθυρα βλέποντες ἀπέσπασαν στρατιώτας εἰς τὰς αὐλὰς καὶ τὰ ὑφώματα, φωνάζον· Ἀΐψηλότατε! ἀσκέρι πούλύ. Κλείσατε τὰ παράθυρα φωνάζει ὁ Ἀλῆς, καὶ ἔχετε ἑτοιμα τὰ πιστόλια σας, ἀλλὰ κα